

MINISTERSTWO

Warszawa, dnia 10 września 2010r.

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
DEPARTAMENT SPRAW OBYWATELSKICH

DSO-WSC-6000-30e/10

Panie / Panowie
Dyrektorzy
Wydziałów Spraw
Obywatelskich i Cudzoziemców
Urzędów Wojewódzkich
- wszyscy -

Szanowni Państwo,

W związku ze skierowanym do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wystąpieniem Pana Witolda Klauza - Prezesa Zarządu Stowarzyszenia Interwencji Prawnej informującym o problemach towarzyszących cudzoziemcom przy załatwianiu spraw z zakresu rejestracji stanu cywilnego w polskich urzędach stanu cywilnego – prezentuję wskazane nieprawidłowości, uprzejmie prosząc o spowodowanie, w ramach sprawowanego nadzoru, ich wyeliminowania oraz ujednolicenia sposobu postępowania.

Jednym ze zgłoszonych przez Stowarzyszenie Interwencji Prawnej problemów są niejednolite praktyki kierowników urzędów stanu cywilnego dotyczące wpisywania nazw własnych (imion, nazwisk) cudzoziemców w polskich aktach stanu cywilnego. Omawiany problem wynika ze stosowania przez kierowników urzędów stanu cywilnego zarówno transliteracji angielskiej, jak i polskiej. Powyższe działanie generuje w konsekwencji trudności z identyfikacją tożsamości cudzoziemców, których dane są odmiennie zapisane w polskich aktach stanu cywilnego i innych dokumentach (np. paszport, karta pobytu).

Wobec powyższego, uprzejmie informuję, iż nazwy własne (imiona, nazwiska, nazwy miejscowości) winny być wpisywane w polskich aktach stanu cywilnego zgodnie z ich oryginalną pisownią w alfabecie łacińskim. W pozostałych przypadkach (np. cyrylicy) - zgodnie z pisownią widniejącą w urzędowym tłumaczeniu dokumentu zagranicznego na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego lub polskiego konsula. Należy zauważyć, że kwestia pisowni zagranicznych nazw miejscowości została określona wprost w § 14 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 września 1998r. w sprawie szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego, sposobu prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, ich kontroli, przechowywania i zabezpieczenia oraz wzorów aktów stanu cywilnego, ich odpisów, zaświadczeń i protokołów. Celowym wydaje się zatem zastosowanie analogicznego rozwiązania w stosunku do imion i nazwisk cudzoziemców.

Przyjęcie powyższego rozwiązania jest zbieżne także z opinią Polskiego Towarzystwa Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIS, którzy wyjaśnili, że te dane osobowe nie powinny podlegać tłumaczeniu – z określonymi wyjątkami.

Inne wskazane przez Stowarzyszenie utrudnienia stawiane cudzoziemcom przez kierowników urzędów stanu cywilnego dotyczą rejestracji urodzenia w polskich księgach stanu cywilnego. Niniejszy problem dotyczy przypadków sporządzania aktu urodzenia, w sytuacji braku zagranicznych aktów stanu cywilnego dotyczących rodziców – cudzoziemców dziecka czy też sytuacji, gdy zagraniczne akty nie zawierają wszystkich danych wymaganych przez prawo polskie (np. nazwiska rodowego).

Ustosunkowując się do powyższego należy w pierwszej kolejności podkreślić, że przepisy ustawy z dnia 29 września 1986r. *Prawo o aktach stanu cywilnego* <Prasc>, tworzone w odmiennych od dzisiejszych uwarunkowaniach społecznych, nie przewidują - mimo zwiększających się w obecnym czasie ruchów migracyjnych - rozwiązań ułatwiających rejestrację zdarzeń dotyczących cudzoziemców. Co więcej, ich stosowanie wprost uniemożliwia niezwłoczną rejestrację zdarzeń. Praktyka przedłużania w czasie czynności rejestracji urodzenia do czasu uzyskania przez cudzoziemca wymaganego zagranicznego aktu stanu cywilnego jest niecelowa, szczególnie w przypadku uchodźców, którzy nie mają możliwości wydobycia swoich aktów z kraju pochodzenia. Problem ten mógłby dotknąć również cudzoziemców, przebywających jedynie tymczasowo na terytorium RP. Należy mieć również na względzie różnorodność obcych porządków prawnych, które często nie przewidują wpisywania w aktach danych wymaganych prawem polskim.

Nie podważając znaczenia zagranicznych aktów stanu cywilnego, które winny stanowić pierwszorzędny dokument będący podstawą wpisu danych do polskich ksiąg, należy dopuścić jednak w wyjątkowych sytuacjach inne dowody umożliwiające ustalenie prawdziwości danych zgłoszonych do wpisu do ksiąg. Postanowienia art. 22 ustawy *Prasc* umożliwiają bowiem kierownikowi urzędu stanu cywilnego przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w tym zakresie. W przypadku braku zagranicznych aktów stanu cywilnego, możliwe jest dokonanie rejestracji na podstawie innych posiadanych przez cudzoziemca dokumentów (np. paszportu) czy też oświadczeń, złożonych po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań. W tych przypadkach, ciężar odpowiedzialności związany z wpisaniem nieprawdziwych informacji do aktu stanu cywilnego spoczywać będzie na osobach zainteresowanych, podających te dane. Co oznacza, że gdy jakikolwiek element treści aktu zostanie wpisany niezgodnie z prawdą, niezbędnym będzie zainicjowanie przez nich przeprowadzenia stosownego postępowania sądowego.

Uprzejmie proszę o przekazanie powyższych informacji podległym kierownikom urzędów stanu cywilnego.

Z poważaniem,

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU SPRAW OBYWATELSKICH
MSWA

Mirosław HELLIĆH